

at tælle, om det nu også gjaldt alle ti punkter. Jeg går ud fra, at gruppen skulle se på alle ti punkter.

Justitsministeren nævnte også noget om, at hun ville nedsætte den her arbejdsgruppe, når man var færdig med noget forskning på Danmarks Jordbrugsforskning om det her rodemateriale. Så mit spørgsmål er: Hvorfor vente, til det er færdigt i 2006? Kunne man ikke bare sige: Nu har vi lige ti nye ting, som I lige kan få ind på mandag, og så kan I begynde at kigge på dem? Nej, på mandag kan det nok ikke blive, men sådan i hvert fald ret hurtigt.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Man kan sige, at den åbenlyse forklaring på det, for jeg forstår sådan set godt spørgsmålet fra hr. Christian H. Hansen, er, at vi har haft en arbejdsgruppe nedsat, hvor både dyreværnsorganisationer, erhvervet og myndighederne deltog, og det foranledigede jo en ret markant ændring af lovgivningen, som landbruget så er i gang med at efterleve.

Nu bliver der her i salen i dag – og Dyrenes Beskyttelse har også været på banen tidligere – rejst nogle nye kritikpunkter. Der kan man sige, at hvis vi bare nedsatte arbejdsgruppen, ville de sådan set ikke have et nyt grundlag at komme med forslag til lovgivningsændringer på. Derfor synes jeg, at det mest hensigtsmæssige er at tage udgangspunkt i den nyeste forskning på området.

Jeg har gjort lidt ud af at fortælle, at der er nogle af initiativerne, jeg synes er knap så relevante, men for de fleste initiativers vedkommende er der tale om relevante og gode initiativer, og der mener jeg, at arbejdsgruppen selvfølgelig må have noget forskning at basere sine diskussioner på. Det er f.eks. meget, meget vanskeligt at bede en arbejdsgruppe om at tage stilling til noget, hvor forskningen ligger mange år tilbage, og hvor vi allerede har lovgivet på grundlag af den forskning.

Så mine intentioner er sådan set at skabe mest mulig dyrevelfærd, men jeg synes også, vi skal have den nyeste viden med.

Kl. 18.25

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Det er godt, at ministeren er positiv over for nogle af de her tiltag, som oppositionen kommer

med, men der er heller ikke noget nyt i, at en regering siger, at det lyder godt alt sammen, at det vil de gerne se på, og at der kan laves forskellige udvalg osv. Det er jo sjældent, at en regering kommer og siger: Vi synes rigtig godt om det her beslutningsforslag, vi tager alle ti punkter eller måske ni af dem. Men det, jeg tænker på, er hastigheden i det, altså, der er nogle af de punkter, som ministeren nævner her, som rent ud bliver sparket til hjørne. Sådan oplever jeg det.

Derfor synes jeg, at mit spørgsmål til ministeren skal være, om ikke det kan gå lidt hurtigere med at få de her ting igennem, for udviklingen har jo vist, når man bl.a. kigger på den her rapport fra Dyrenes Beskyttelse, at søerne bliver større og der er en række sygdomme, som man konstaterer opstår på baggrund af manglende foder eller andre ting, så derfor haster det lidt med at få gjort noget ved de her punkter. Er ministeren ikke enig i det?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jo, men jeg vil sige, at vi selvfølgelig gerne vil have, at mange af de her punkter ikke kun bliver drøftet her i Folketingssalen, men at de også udmønter sig i konkrete, dyrevelfærdsmæssige forbedringer for dyrene. Det er helt klart. Men nu er det jo sådan, at der sådan set er to helt overordnede ting at sige:

Da hr. Bjarne Laustsens egen partifælle var justitsministeren, lavede man ændringer på det her område, og der lavede man altså overgangsordninger til 2013. Jeg ved ikke, hvad det er for et hastværk, Socialdemokratiet lige pludselig har fået. Der er gennemført – og den anerkendelse synes jeg at hr. Frank Jensen fortjener – meget gedigne forandringer, som også Det Konservative Folkeparti stemte for. Men det er da naturligvis klart, at man skal ikke bare sidde med hænderne i skødet og sige: Nu skal der ikke ske mere.

Jeg vil gerne se på, om der er steder, hvor man kan arbejde lidt hurtigere, men det vigtigste for regeringen er, når vi træffer nye lovgivningsmæssige initiativer, at det er noget, vi ved har en dyrevelfærdsmæssig gunstig effekt for de dyr, de vedrører. Det er derfor, jeg lægger så meget vægt på, at vi skal have ordentlig forskning til rådighed, og så må arbejdsgruppen, hvor de kyndige og de dyrevelfærdsenkede sidder, finde ud af at rådgive os om, hvordan vi bedst lovgiver på området.